

Ако срещнете Валентина Шарра из софийските улици, веднага ще я разпознаете - по буйните руси къдрици и италианския акцент. Тя е сред чуждестранните артисти, които през последните години виждат България като интересно място за творчество и изява. Родена е в Рим, първо завършва право, а след това, през 2013 г., римската Академия за изящни изкуства с дипломна работа на тема *Les espaces en friches* („Пустеещи земи в градското пространство“). С работите си прави интересен преход от фотографията към инсталацията, от скулптурата към звука, често вдъхновена от градски пространства или природата. От няколко години се е посветила на изследване на потенциала на камък като материал. Скулптурите ѝ следват първоначалната форма или геоложкия строеж на камъните. Всеки камък е избран заради способността му да внушава и да се трансформира, коментират от галерията, която я представя като артист в България - „Структура“. Там преди няколко седмици беше представена и книгата „Ромина“, в която са събрани скулптурите ѝ, създадени през последните осем години, с поетични обяснения, написани от самата авторка.

Снимка: Личен архив

Валентина Шарра

Като какъв човек се определяте?

Скромнен, искрен, непредсказуем.

Нещото, в което вярвате абсолютно?

Истински вярвам в съгласуваността между мисълта и действието.

Любимият ви момент от деня?

Моментът на първото кафе за деня.

Най-голямото преизвикателство във вашата работа?

Да култивирам и защитавам независимостта на мисълта си в създаването на изкуство.

Кое е най-голямото ви постижение?

Да мога да ви кажа, че съм съумяла да съчета в днешно време това, че съм артист и майка едновременно.

При това го казвам все още с усмивка.

Как си почивате?

Като слушам звуците на природата в ароматните летни вечери.

Какво ви зарежда?

Баня с термална вода. Разбира се, българска.

Какво ви разсмива?

Смешните изражения на деца, които не знаят, че ги наблюдават.

Какво ви натъжава?

Безразличието към страданието на другите хора.

Какво ви вбесява?

Хората, които не мислят за последиците от своите действия.

Личност, на която се възхищавате?

Симон Вейл, писателката, философка и активистка, която успя с творбите си да насърчи социалната справедливост и зачитането на човешкото достойнство.

Кое свое качество харесвате най-много?

Заразителния смях от сърце.

А кое никак не харесвате и бихте искали да промените?

Наивността и понякога твърде емоционалните реакции при директен сблъсък с реалността.

Каква суперсила бихте искали

да притежавате?

Да пътувам във времето, което ще ми даде възможност да знам повече за преражданията си.

Последният подарък, който направихте/получихте?

Получих стихотворение, написано от десетгодишната ми дъщеря. Подарих копие от книгата „Ромина“, която представя мои арт творби - скулптури, създадени през последните осем години, с поетични обяснения, написани от мен.

Израз или дума, която употребявате прекомерно?

Все се мъча да откажа цигарите, но не успявам.

Къде бихте искали да живеете?

Щастлива съм там, където живея през последните години - Европа. Пътувам постоянно между Рим и София.

Коя е последната книга, която прочетохте?

„Еротизмът“ на Жорж Батай и събраните от Казуя Такаока шунга (японско еротично изкуство) илюстрации, защото ми помагат много в едно от последните ми арт начинания - дълбоко гмуркане в света на еротичното и свещеното с откритието, че еротиката и свещеното имат много общо.

Най-интересното място, на което сте били?

Езерото Петен Ица в Гватемала - истински рай на земята, където за първи път загубих съзнание и усещане за пространство и време, между руините на майте и кристално чистата вода на езерото.

Мото или цитат, близък до философията ви за живота?

„Само като го прави, човек може да опита доброто“, Симон Вейл.